

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-16469-012
Otsuse kuupäev	12. apr 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Kai Amos, liikmed Kerly Kirsipuu, Anastasia Nezgovorova
Tarbija	
Kaupleja	RUG Mööbel OÜ, 11509646
Tarbija nõue	Hinna alandamine
Asja läbivaatamise aeg	9. apr 2021

Resolutsioon:

1.Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija pöördus tarbijavaidluste komisjoni poole järgmistel asjaoludel: tarbija sõlmis kauplajaga 26.09.2020 müügilepingu diivani tellimiseks ja ostmiseks hinnaga 1990 eurot. Tarbija maksis tellimuse esitamisele ettemaksu 1000 eurot, diivani pidi kätte saama 47. nädalal kuni 22.11.2020. Kaupleja ei andnud diivanit õigel ajal üle. Kaupleja teatas tarbijale 16.11.2020 telefoni teel, et tema diivanit ei ole tehases üldse veel valmistama hakatud, eeldatavalt peaks tarbija diivani kätte saama enne jõule. Tarbija sai diivani kätte 22.12.2020.a, ta ei olnud tähtaja rikkumisega rahul. Tarbija esitas kauplajale lepingu tähtaja rikkumise tõttu kompensatsiooni saamise nõude, kaupleja pakkus tasuta koduvedu, mille maksumus on 15 eurot. Tarbija hinnangul see ei olnud piisav. Tarbija esitas kauplajale hinna alandamise nõude, kaupleja keeldus selle täitmisest.

Tarbija soovib alandada diivani hinda 500 euro võrra.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu. Kaupleja selgitas, et tarbija diivani valmistamine tehases viibis põhjusel, et pandeemiast tingitud takistuste tõttu ei saanud tehas õigeaegselt kätte diivani tootmiseks vajalikku kangamaterjali. Kaupleja teatas, et ei vastuta pandeemiast tingitud olukorra eest. Kaupleja teatas, et on tarbijale lahenduseks pakkunud lepingust taganemise võimalust ning tarbija tasutud ostuhinna tagastamist.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue ei kuulu rahuldamisele.

Pooled sõlmisid müügilepingu, millist reguleerib Võlaõigusseadus (VÕS). VÕS § 208 lg 1 kohaselt kohustub asja müügilepinguga müüja andma ostjale üle asja, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. Lepingutingimuse rikkumisel saab tarbija tugineda VÕS §-s 101 sätestatud õiguskaitsevahenditele, sh § 101 lg 1 p 5 alusel võib alandada hinda.

Pooled ei vaidle selle üle, et kaupleja rikkus lepingutingimust ja andis ostetud diivani üle hilinemisega. Pooled ei ole ühel meelil rikkumisega kaasneva õiguskaitsevahendi valikus. Tarbija soovib õiguskaitsevahendina kohaldada hinna alandamist, kaupleja tegi tarbijale pakkumise kohaldada hinna alandamise asemel VÕS § 101 lg 1 p 4 alusel lepingust taganemist.

Komisjon selgitab, et lepingust taganemise tagajärjeks on lepingu sõlmimisele eelnenud olukorra taastamine, st pooled annavad vastastikku tagasi lepingu alusel saadu (kaupleja tagastab tarbijale saadud raha ja tarbija tagastab kauplejale diivani). Hinna alandamise korral on tagajärg erinev, siis jääb ostetud diivan tarbijale, kaupleja peab tagastama osa hinnast, kuna tarbijale üleantud asja väärtus ei vasta lepingutingimusele.

Komisjon kontrollis tarbija hinna alandamise õiguskaitsevahendi kohaldatavust. Hinna alandamise mõte seisneb selles, et tarbijale müüakse puudusega asi ja tarbija on nõus selle puudusega asja vastu võtma. Kuna puudusega asja väärtus ei ole sama suur nagu korrasoleva asja väärtus, siis võimaldab seadus puuduse võrra alandada hinda. Tarbijal lasus kohustus tõendada asjatundja arvamusega diivani väärtust koos puudusega ja ilma puuduseta. Hinna alandamise ulatuseks on nende kahe väärtuse vahe. Tarbija ei ole esitanud 500 euro võrra hinna alandamise põhjendatuse kohta ühtegi tõendit.

Hinna alandamist reguleerib VÕS § 112, mille lg 1 sätestab, et kui lepingupool võtab vastu kohustuse mittekohase täitmise, võib ta alandada tema poolt selle eest tasumisele kuuluvat hinda võrdeliselt kohustuse mittekohase täitmise väärtuse suhtele kohase täitmise väärtusesse. Kohase ja mittekohase täitmise väärtused määratakse kohustuse täitmise aja seisuga. Riigikohus selgitas 19.04.2017 otsuse nr 3-2-1-16-17 punktis 19, et hinna alandamise õiguspärasuseks peavad üheaegselt esinema järgmised neli eeldust: müügileping on kehtiv; müüja on täitnud oma kohustuse mittekohaselt, eelkõige andnud üle lepingutingimustele mittevastava (s.o puudustega) asja; müüja vastutab asja puuduse eest; müüja ei ole puudust kõrvaldanud või on ostja sellest õigustatult keeldunud.

Kontrollides nende eelduste esinemist, on kolm eeldust täidetud, kuid täitmata on kaupleja poolt puudusega asja üleandmine. Kaupleja andis tarbijale diivani üle, kuid tarbija ei ole teatanud, et tema ostetud diivanil esineksid mis tahes puudused. Seega andis kaupleja tarbijale üle korrasoleva diivani. Antud juhul seisnes lepingutingimuse rikkumine diivani hilinemisega üleandmises. Riigikohus selgitas 19.04.2017 otsuse nr 3-2-1-16-17 punktis 22, et täitmisega hilinemine ei saa VÕS § 112 lg 1 järgi olla hinna alandamise aluseks. Seega tarbija ei saa korrasoleva asja suhtes hinda alandada. Tarbija nõue ei ole põhjendatud ja ei kuulu rahuldamisele.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/

Kerly Kirsipuu
/allkirjastatud digitaalselt/